

SAMEN THUIS

WZC Onderdale

verantwoordelijke uitgever: Elke Vastiau,
maart 2021

Voorwoord

Samen naar het nieuwe normaal!

Het is niet mijn gewoonte, maar ik heb een hele tijd naar een wit blad gekeken alvorens dit redactioneel te schrijven. Zo graag wilde ik het over iets anders hebben dan COVID of vaccinatie. Maar dat blijkt zeer moeilijk, ik ben dan toch maar gezwicht.

Het is intussen een jaar geleden dat we de eerste maatregelen moesten nemen. Op dat moment dachten we dat we een aantal weken een aantal beperkingen zouden moeten invoeren. Nooit hadden we gedacht dat we een jaar later nog steeds met beperkingen zouden leven.

Desalniettemin hebben we nu wel degelijk perspectief. Al de bewoners die in WZC Onderdale woonden op het moment van de vaccinatie en bijna 95% van de personeelsleden werden gevaccineerd. Dat zijn heel hoge vaccinatiegraden en dat is goed nieuws.

We mogen immers van het Vlaams Agentschap bepaalde maatregelen versoepelen als 90% van de bewoners en 70% van de personeelsleden gevaccineerd is. Jullie kregen allen reeds een brief met een vernieuwde bezoekregeling.

Ondanks onze positieve vaccinatiegrade kunnen en mogen we (nog) niet helemaal terug naar hoe we leefden voor de Corona-crisis. Er komen immers nieuwe bewoners naar Onderdale die nog niet gevaccineerd zijn, de gebruikers van het dagverzorgingscentrum zijn nog niet gevaccineerd en onze bezoekers en familieleden zijn ook nog niet gevaccineerd.

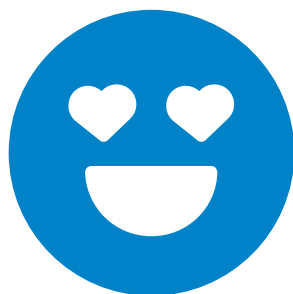
Wanneer de maatregelen tot voor kort erop gericht waren om de bewoners te beschermen, beschermen de bewoners door diezelfde maatregelen nu hun familie en vrienden. En ook daar is perspectief: de vaccinatiecentra beginnen op volle toeren te draaien, dus het aantal mensen dat gevaccineerd is stijgt gestaag. Intussen zullen we voorzichtig moeten blijven, veel verluchten, afstand houden, handen ontsmetten en een mondmasker blijven dragen.

En er is nog mooi nieuws: de lente laat al af en toe zien dat hij eraan komt. Vele bewoners en familieleden zijn de voorbije weken al gaan wandelen. We moedigen maximaal aan om zoveel mogelijk de buitenlucht op te zoeken. In de buitenlucht springt het virus net minder gemakkelijk van de ene persoon naar de andere. Het zonnetje doet deugd en geeft zelfs nog wat vitamine D als extra bonus.

We zullen ook de terrassen en de binnentuinen opnieuw inrichten en hier ook gezellige hoekjes maken, zodat bewoners met hun bezoekers gezellig én veilig buiten kunnen vertoeven. Suggesties in deze zijn meer dan welkom.

Terug naar normaal lukt nog niet, maar we zetten stappen richting "het nieuwe normaal". En waarom zou het nieuwe normaal niet gezellig en warm kunnen zijn?

Elke Vastiau
directeur WZC Onderdale

Een DVC - gebruiker in de kijker: Marie - José De Ronne

Marie-José De RONNE werd geboren in Drongen op 02/02/1933. Bij haar thuis waren er 9 kinderen: 5 jongens en 4 meisjes. In 1960 huwde zij met Maurits De Fruyt en bouwden een huis naast de ouders van Maurice in Oostmolen - Noord. Samen hadden zij een boerderij, daarnaast ging Maurits werken in Aalter bij Comelco.

Maurits en Marie - José kregen drie kinderen: Danny, Eddy en Anja.

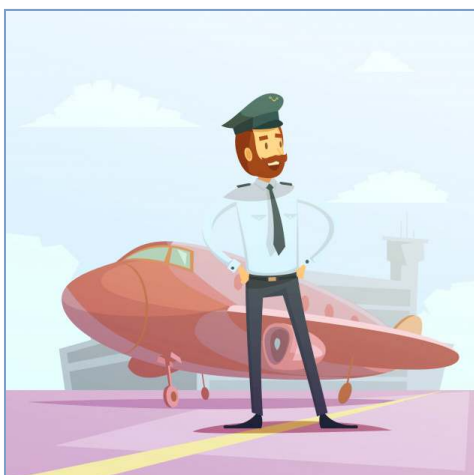
Maar Maurits werd ziek. Hij kreeg kanker en Marie - José heeft hem thuis verzorgd doch na 9 maanden stierf hij in 2005, hij was amper 65 jaar oud. Maar Marie-José sloeg zich erdoor en zorgde verder voor haar gezin. Toch was de miserie nog niet genoeg, want haar zoon Eddy werd ziek, hij vocht 2 jaar tegen kanker en hij stierf in 2017 op 53 - jarige leeftijd, korte tijd na de geboorte van zijn eerste kleinkind.

Voor Marie - José zelf begonnen de jaren te wegen, ze begon te sukkelen met de gezondheid. Elke dag kwamen de verpleegsters van het Wit - Gele Kruis om haar te wassen en te kleden. Ook Familiehulp werd ingeschakeld. Haar zoon Danny woont naast haar, daardoor is ze gerust. Haar dochter Anja en schoonzoon Patrick (onze vroegere beenhouwer in de Rozestraat) zorgden elke dag voor haar middageteten.

Nu komt Marie - José reeds een lange tijd naar het dagverzorgingscentrum in Onderdale. Het busje komt haar ophalen en thuisbrengen. Dat doet zij graag, want ze ziet telkens veel mensen en kan haar babbeltje doen. Ook aan activiteiten doet ze graag mee. "Beter dan de ganse dag alleen thuis te zitten," zegt ze.

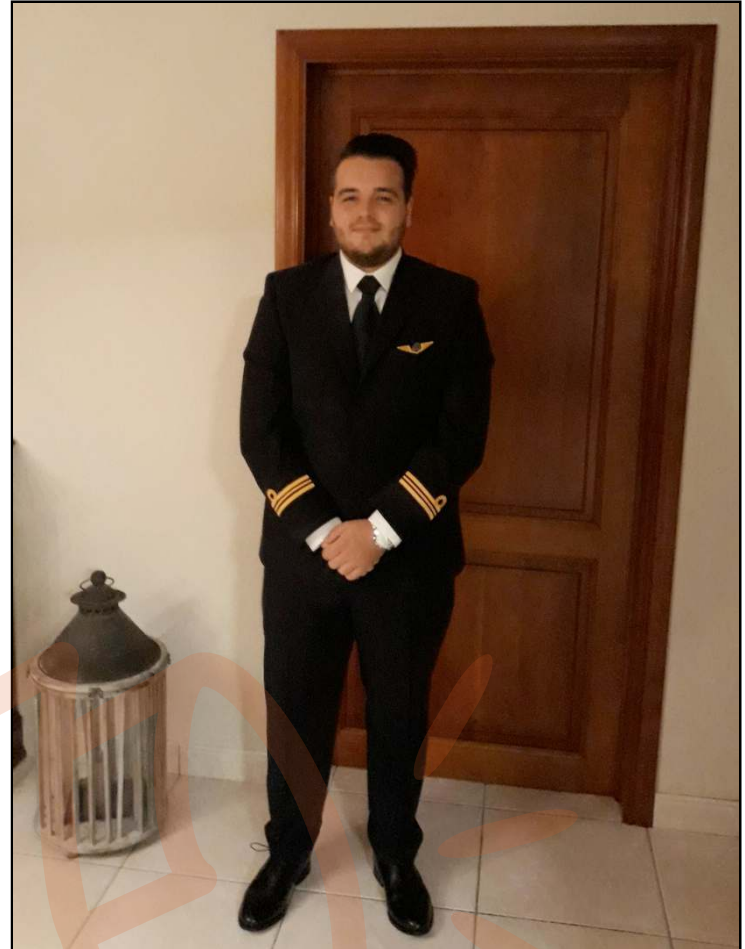
Zij is zo trots op haar kroost: de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Maar ze is zo fier als een pauw op haar kleinzoon Pepijn Haeck, zoon van Anja en Patrick.

Waarom? Lees dit maar eens verder.....

Pepijn en zijn broer Pavel waren 7 jaar misdienaar bij pastoor Jef De Bodt. Als jonge gast ging hij naar de lagere school in Ursel. De eerste 4 jaar van de middelbare school volgde hij in Aalter en nadien 2 jaar in Brugge. Komende van Ursel had hij de vliegmicrobe al snel te pakken, dankzij het vliegveld in het dorp. Pepijn wou piloot worden!

Hij volgde de richting Luchtvaart aan de Hogeschool Vives in Oostende. Na 3 jaar studeren behaalde hij zijn Bachelor en slechts een half jaar later zijn brevet als piloot. Marie-José vertelde mij dat hij eens een rondje boven haar huis vloog!

Marie-José vierde haar 80e verjaardag met haar voltallige gezin in Marrakech; hieronder de jongste generatie ...

Korte tijd na het behalen van zijn brevet was hij geslaagd voor zijn selectieprocedure bij Brussels Airlines waar hij de dag van vandaag tewerkgesteld is. Hij vloog reeds met passagiers over het volledige Europese continent, alsook op Marokko en Israël. Doch hier kwam ook het CORONAVIRUS en werd er minder gevlogen, maar ondertussen zit hij niet stil en geeft les aan de richting luchtvaart in zijn oude school in Oostende. Ursel mag fier zijn op onze piloot en Marie-José mag verder fier zijn als een pauw! Wat wil ik haar nog wensen? Op tijd en stond een babbeltje kunnen doen en een bezoekje doet haar altijd deugd, tevens gespaard blijven van pijnen. (Gaby Van Opstaele)

Wij steunen Bednet! Pyjamadag in Onderdale!

In woonzorgcentrum Onderdale zitten de bewoners en medewerkers niet stil. In december werkten ze mee aan de technologie van de toekomst en nu zetten ze hun schouders onder een project voor de jongere generaties. Hoe ze dat doen? Een leuke zeepjesverkoop voor Bednet!

De bewoners en medewerkers van woonzorgcentrum Onderdale organiseerden begin dit jaar een actie voor Bednet.

Bednet? Wat is dat precies?

Bednet is een initiatief dat ervoor zorgt dat zieke kinderen les kunnen blijven volgen. Met een Bednet-computer kunnen ze 'echt' aanwezig zijn in de klas waardoor ze geen lessen missen én contact blijven houden met hun klasgenoten. De focus van Bednet ligt steeds op de terugkeer naar de klas, na opname of bij beterschap. Een belangrijk initiatief dus die de bewoners maar al te graag steunen. (tekst: Daphné Lason)

Zeepjesverkoop

Om geld in te zamelen werd een heuse zeepjesverkoop georganiseerd.

Bewoners maakten zeepjes die ze dan verkochten. Geheime ingrediënt: heel veel liefde. Een leuke actie die de bewoners deed glunderen.

Naast gelukkige bewoners, ook gelukkige kinderen want de verkoop bracht maar liefst € 700 euro op.

Vrijdag 12 maart werd de check officieel overhandigd aan het Kinderziekenhuis Prinses Elisabeth: specialistische pediatrie. Op deze manier steunt de oudere generatie de jongere.

Benieuwd wat de bewoners nog allemaal in petto hebben! (tekst: Daphné Lason)

Het dagelijkse leven in Onderdale: wat gebeurt er in het kinélokaal?

Bewegingstherapie of kinesitherapie....eigenlijk voor velen een gezellige babbel over allerhande onderwerpen waardoor de tijd van bewegen en de eventuele pijn, het niet meer kunnen of verveling wordt vergeten. Er wordt gelachen. Er wordt verteld over vroeger, over de kinderen, over de Corona waar sommigen niets van begrijpen, over de werkomstandigheden van vroeger en dan plots: Ooooh zijn we al klaar? Fijn toch?

Wanneer weliswaar iemand zich wat minder voelt hebben we daar alle respect voor en plannen we een dagje rust in.

Zelfs zonder de verplichte kinebehandeling zijn er een aantal bewoners die heel graag dagelijks hun 30' beweging hebben, zich er goed bij voelen en er op staan van dit dagelijks te kunnen en mogen doen.

Een lach, een traan, een uitlaatklep....maar vooral bewegen houdt je jong van lichaam en geest! Bewegen kan leuk zijn!

(Katrien Deborle, kinesitherapeut)

Een vervolgverhaal: "Cogétama, het cultureel erfgoed van Knesselare"

Tot begin de jaren 1980 was de Oost - Vlaamse gemeente Knesselare bekend voor haar sigarenproductie op industriële schaal. Velen herkennen het merk Cogétama uit de promotiecampagnes met de typische indiaan. Voor Knesselare echter betekent Cogétama meer dan sigaren, productie en winst. Het is een plek waar banden werden gesmeed en verhalen ontstonden, waar lief en leed werden gedeeld. Het bedrijf sloot in 1983. Van de fabrieksgebouwen blijft niet veel over. Toch maakt Cogétama ontegensprekelijk deel uit van de culturele biografie van Knesselare. Aan de hand van het infoparcours in het Hemelrijkpark kan je vandaag de dag de geschiedenis van de Knesselaarse sigarenindustrie herbeleven.

Het verhaal van de Knesselaarse sigarenindustrie begint in het laatste kwart van de 19e eeuw. Na snuiven, pruimen (tabak kauwen) en pijproken wordt in de 19e eeuw de sigaar immens populair.

In het eerste deel van de 19e eeuw is het maken van sigaren hoofdzakelijk een ambachtelijke nijverheid. Een goede sigaar bestaat uit een drietal delen. Het binnengoed (de "mélange" van versneden tabak) wordt met een "omblad" omwikkeld. Deze onderdelen vormen samen een "pop". Hierrond wordt dan een dekblad gewikkeld. Midden 19e eeuw ontstaan enkele grote fabrieken zoals die van de Gentse familie Vande Walle. Wanneer de Vande Walles hun zaak uitbreiden, komen ze voor hun productie filiaal in Knesselare terecht. Het zal één van de grootste sigarenfabrieken van het land worden.

Waarom Knesselare? Omstreeks 1870 wil Léonard Vande Walle uitbreiden. Hij is samen met zijn broers de stichter van het Gentse tabaksbedrijf Vande Walle. Waarom hij voor zijn nieuwe vestiging voor Knesselare kiest, is niet met zekerheid te achterhalen. De lagere lonen op het platteland zullen zeker wel een rol hebben gespeeld. Voorts was de vrouw van Vande Walle, Nathalie De Coster, van Knesselare afkomstig. Ze had er ook een aantal eigendommen, waaronder een huis in de Nieuwstraat en de oude herberg De Swaene. Dat zal er ook wel mee te maken hebben gehad. Een derde reden kan zijn, dat in de Knesselaarse Nieuwstraat de gebroeders Henri, Emiel en August Van de Castele woonden. Zij trokken al een paar jaar naar de Gentse fabriek van Vande Walle om er het sigaren maken te leren.

Ze gingen van start met een werkplaats achter herberg De Swaene, met een honderdtal werknemers. De sigarennijverheid werd steeds belangrijker voor het arme Knesselare. De sigarenmarkt bleef groeien en het bedrijf van Vande Walle groeide mee. Het werd tijd voor uitbreiding en in 1902 werd in de Kerkstraat een veel grotere fabriek gebouwd. Vooraan kwam een statige villa. Vader Léonard Vande Walle was ondertussen overleden (1901). Zijn zonen Hilaire en Maurice runden nu de zaak onder de naam "Vande Walles Frères". Het voor Vande Walle meest bekende merk Néron werd in 1907 op de markt gebracht.

Cogétama? De firma Vande Walle Frères (met o.a. het merk Néron) fuseerde op 3 december 1928 met de firma "Compagnie Générale de Tabacs Manufacturés," afgekort Cogétama. Dat was het Gentse bedrijf van sigarenfabrikant Franz Vanderhaeghen met als sigarenmerk Cogétama. Beide bedrijven vormen voortaan samen de Etablissements Cogétama - Néron NV.

Dit verhaal wordt vervolgd in de volgende uitgave van "Samen Thuis."

OPROEP. Een aantal van onze bewoners waren tewerkgesteld in de sigarenfabriek. In de volgende uitgave zou ik graag een aantal persoonlijke getuigenissen, ervaringen willen verwerken. Indien u verhalen, anekdotes, foto's heeft van de sigarenfabriek mag u mij deze bezorgen. (Lieve Wesemael, mail: wesemaell@onderdale.zkj.be).

(bron: "Cogétama, de indiaan uit Knesselare, een cultureel - erfgoedproject over de sigarennijverheid", Cultuuroverleg Meetjesland in samenwerking met Jan Van de Castele en Paul Verhoestraete)

Activiteiten

VASTENKALENDER: "DELEN DOET GOED"

De campagne van Broederlijk Delen 2021 staat in het teken van "delen".

Delen zit in ons. Wij mensen zijn geboren delers en delen veel meer dan we denken.

We delen tranen van geluk, maar ook van tegenslag.

We delen van ons te veel voor hen die te weinig hebben.

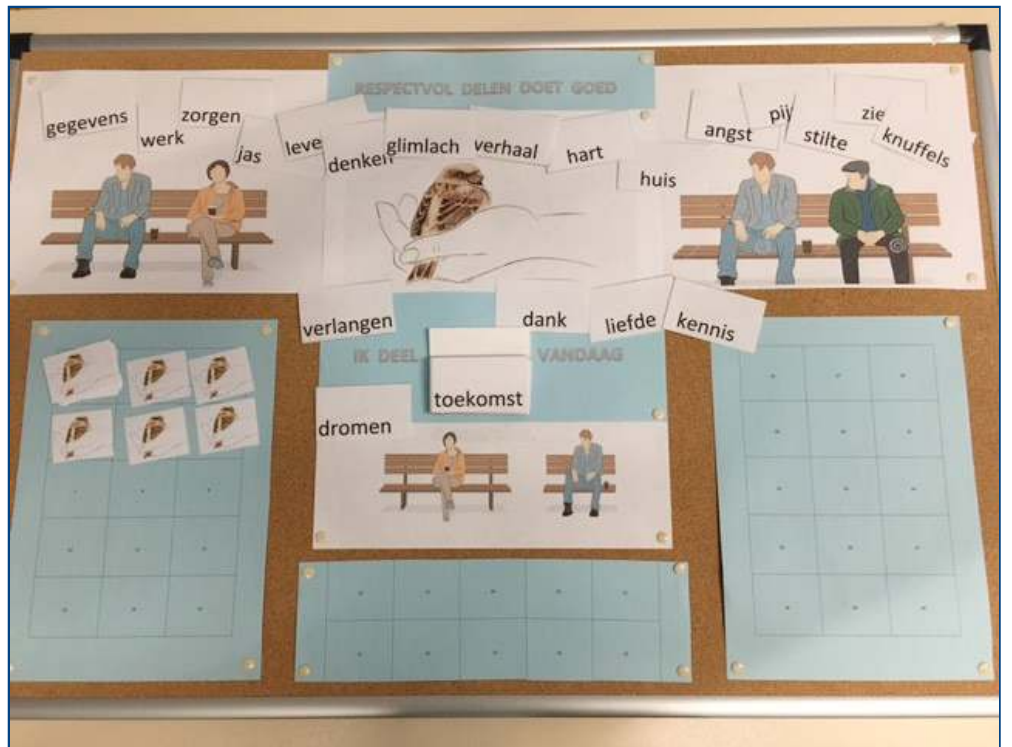
Niet te veel of te weinig maar leren voelen wat genoeg is.

Zo wordt ons delen, herverdelen!

Dit wordt in beeld gebracht op onze vastenkalender.

40 dagen lang, van 17 februari tot 4 april, elke dag iets willen, kunnen en mogen delen in alle respect voor elkaar!

In het DVC doen we alvast mee!
(Greta Cornelis)

Wat is Aswoensdag? Vijf vragen en hun antwoorden

Op Aswoensdag begint de veertigdagentijd. Christenen laten zich tekenen met een askruisje, dat herinnert aan de eindigheid van het leven.

1. Waarom as?

As staat duidelijk symbool voor vergankelijkheid. Vanuit het besef dat het ieder moment met ons gedaan kan zijn, kunnen we geen tijd verspillen om ons te verzoenen met anderen en met God.

Maar as heeft ook een reinigende kracht. Vroeger werd er zelfs mee gewassen. Een braakland afbranden maakt de grond vruchtbaar en schept ruimte voor nieuwe gewassen.

2. Wat gebeurt er precies in de viering van Aswoensdag?

Voor de viering worden de palmtakken verbrand van de Palmzondagliturgie een jaar eerder. De as daarvan wordt na de evangelielezing en de homilie gezegend. Het bijbehorende gebed onthult de bedoeling van dit ritueel: dat wij met een zuiver hart het paasmysterie kunnen vieren. Vervolgens besprenkelt hij de as met wijwater. Gelovigen komen naar voren en de priester tekent met het mengsel een kruisje op hun voorhoofd. Ondertussen zegt hij tegen ieder afzonderlijk: Mens, gedenk dat gij stof zijt, en tot stof van de aarde wederkeert. In plaats van dit citaat uit Genesis (hoofdstuk 3, vers 19) kan hij ook de oproep van Jezus aan het begin van zijn openbaar leven opnemen: Bekeer u en geloof in de blijde boodschap (Marcus 1,15).

3. Is Aswoensdag een triestig feest?

De asoplegging en ook de lezingen van die dag zijn duidelijke oproepen tot bekering en verzoening. Toch is Aswoensdag geen triestig feest. We worden niet platgedrukt door onze tekortkomingen, maar ervan bevrijd! God kijkt al naar ons nog vóór we ons omgekeerd hebben naar Hem. Aswoensdag is een feest van thuiskomen, om met hernieuwde moed en kracht naar Pasen op te gaan.

4. Waarnaar verwijst het getal 40 in veertigdagentijd?

- De veertigdagentijd begint met Aswoensdag en eindigt met paaszaterdag. Als je de zondagen, waarop nooit gevast wordt, niet meetelt, kom je aan 40 dagen.
- 40 is in de Bijbel het getal dat doet denken aan een tijd van inkeer en overgang. Zo verbleef Noach 40 dagen en nachten in de ark. Het volk Israël trok 40 jaar door de woestijn. En Jezus verbleef zoveel dagen in de woestijn.

5. Waarom spreken we tegenwoordig meer van veertigdagentijd dan van vasten?

Vroeger werden tijdens de veertigdagentijd geen vlees of eieren genuttigd. Vandaag houdt de kerk nog enkel vast aan Aswoensdag en Goede Vrijdag als vastendagen (en bij uitbreiding alle vrijdagen van de veertigdagentijd). De voorbereiding op Pasen gebeurt immers niet enkel door vasten. Meer dan een oefening in onthechting is de veertigdagentijd voor christenen een periode van solidariteit en spiritualiteit: delen van je overvloed (met name via Broederlijk Delen) en aandacht voor het gebed.

Toch wordt het vasten zelf vandaag herontdekt, onder meer door de groeiende bewustwording van de nefaste invloed van ons consumptiegedrag op milieu, klimaat en sociaaleconomische verhoudingen.

De meeste gelovigen kijken naar wat zich op dat moment opdringt: minder alcohol of koffie drinken, de fiets gebruiken in plaats van de auto, ontspullen. Maar ook meer aandacht schenken, meer verdragen, meer stilte en eenvoud.

Vasten heeft een verbindende kracht. Je doet het niet voor jezelf, maar voor de ander, voor God.

(BRON: Dagklapper, WZC Heilige Familie, februari 2020)

Op 28 januari was het gedichtendag!

Naar jaarlijkse traditie droegen we ook dit jaar op de afdelingen weer gedichten voor. Nicole kreeg zelfs een mooi gedichtje mee van haar mémé naar aanleiding van deze dag. De gedichten waren een mengelmoes van oude, gekende gedichten die door iedereen mee gepreveld worden en nieuwe verrassende gedichtjes - door niemand gekend - maar daarvoor niet onbemind.

Het gekendste is wel het "Avondliedeke" van Alice Nahon ("'t is goed in eigen hert te kijken...vooraleer het slapengaan"). Gedacht werd dat dit een onbesproken, braaf en devoot meisje was, maar niets was minder waar... Ze genoot volop van het nachtleven en het mannenvolk, maar ze stierf helaas al op 37-jarige leeftijd aan tuberculose.

Verder volgen er nog gedichtjes van o.a. Guido Gezelle: "Het schrijverke", beter bekend als "Het kringelende winkelende waterding" en van Hieronymus Van Alphen: "De pruimenboom", beter bekend als "Jantje zag eens pruimen hangen, O! als eieren zo groot...". Hieronymus schreef voornamelijk kindergedichtjes, waaronder "de pruimenboom". (Veerle Barremacker, ergotherapeute afd. B)

De bewoners, zij genoten en "horkten" (luisterden), sommigen met open mond ...

*Laat je mondhoeken maar eens hangen
De lat mag opzij
Vloeken/huilen/balen
Even tijd enkel voor mij*

*Het is oké, het mag, het kan
Instant vrolijkheid is geen norm
Bomen blijven stevast staan
Zelfs na een zware storm*

*En als de boom dan even knakt
Wind schudt takken dooreen
Dan groeit elders wel iets nieuws
Wellicht zelfs mooier dan voorheen*

*Geen zomer om te genieten
Zonder eerst wat winterse kou
Maskers af, ogen open
Hoe gaat het echt met jou?
(Delphine Boelens)*

*Als je echt van iemand houdt
Iemand alles toevertrouwt
Eén die echt weet wie je bent
Ook je zwakke plekken kent*

*Die je bijstaat en vergeeft
Eén die naast en in je leeft
Dan voel je pas wat leven is
En dat liefde geven is!
(Toon Hermans)*

*"Billen"
Je hebt hele dikke
en je hebt hele platte
de mooiste zijn de bolle
maar soms gaan ze hangen
als het goed is heeft éénieder er twee
en wij mensen zitten daar behoorlijk mee!"*

*Een enkel woord
een klein gebaar
houdt je op de been
je voelt je een moment
niet meer zo alleen*

*Op het koerken, in de zonne,
zaten zeven in getal,
oude vrouwkes, rond en tafel
't hoope voor ne... koffiebal.
Smekkend uit geblomde taskes, dronken ze aan het geurig
nat
en ze snoven uit hun doze
met verzilverd dekselblad.*

*'t Oudste van de zeven zong dan,
opgetogen en verblijd,
dat het helmde alover 't koerke
liedjes uit den jonge tijd.*

*De anderen horkten bij dat zingen,
horkten nu met open mond,
binst dat z'al de maten sloegen
met hun kloefkens op den groi ""
(J. Impe)*

**WAT IS POËZIE MEER
DAN WAT LETTERS
DIE EEN BRES SLAAN**

Loesje

*Goedheid op basis van kleur
Geldt enkel voor groenten en fruit
Het leven is geen supermarkt
Wat telt zit onder de huid*

*Zelfs Corona maakt geen onderscheid
Ziet kleur niet als een grens
't Dringt binnen en ontpopt zich
Ziet door kleuren heen de mens*

*Het is misschien een utopie
Niemand hoger/minder is mijn wens
Vredig leven in een wereld
Met vijftig tinten mens
(Delphine Boelens, ergotherapeut afdeling C)*

De legende van Valentijn

Op 14 februari vieren we ieder jaar het 'liefdesfeest' Valentijn. Maar waar komt deze traditie vandaan?

Het was in de tijd dat keizer Claudius II aan de macht was. Om zijn rijk in stand te houden had hij veel soldaten nodig, aan wie hij allerlei eisen stelde. Zo mochten soldaten niet trouwen omdat aan het front niets hen mocht afleiden, dus ook geen gedachten aan thuis.

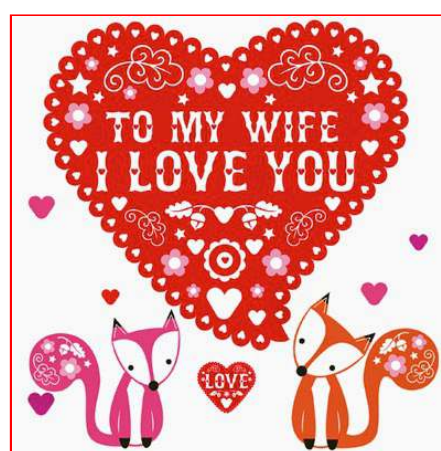
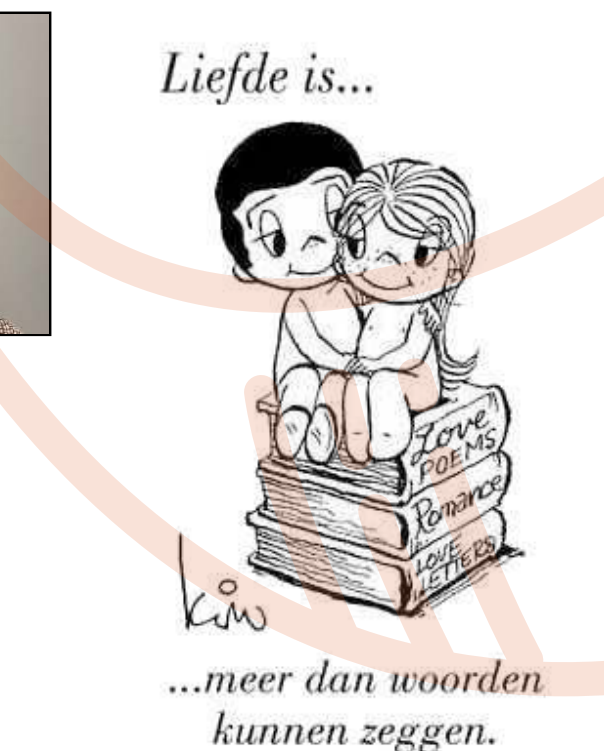
Volgens de legende kwam een jong paar bij bisschop Valentijn met het verzoek hen te trouwen. De man was een heidense soldaat, de vrouw een Christen. Valentijn vond de liefde zwaarder wegen dan de wetten van de keizer en huwde het stel.

Al gauw kwamen meerdere paren met hetzelfde verzoek. Hij werd aangegeven en gearresteerd. Toen hij voor de keizer moest verschijnen probeerde hij die te bekeren. Claudius voelde zich beledigd en liet Valentijn martelen en onthoofden. Dat gebeurde op 14 februari, maar het jaar is onduidelijk. Voor het vonnis werd uitgevoerd, zag hij nog kans het dochttertje van de gevangenisbewaarder een briefje toe te stoppen. Van je Valentijn, stond erop.

Volgens een ander verhaal kwam een cipier (of de stadhouder van Rome) bij de toen al in de gevangenis zittende Valentijn met het verzoek zijn blinde dochter te genezen. Valentijn zorgde voor een geneesmiddel, maar dat werkte niet.

Op de dag van zijn onthoofding probeerde de vader van het meisje nog wanhopig het vonnis tegen te gaan, maar tevergeefs. Na Valentijns terechtstelling ontving het meisje een klein briefje van Valentijn, waaruit een gele bloem viel (als mensen hem om raad vroegen gaf hij hen een bloem, vandaar de bloemengroet op Valentijnsdag). Op het briefje stond 'Van Valentinus' en direct kon ze weer zien. Volgens de legende bekeerde de vader zich daarna tot het Christendom.

(BRON: Dagklapper, WZC Heilige Familie, februari 2020)

Valentijn was dit jaar een tikkeltje anders dan anders. Zo kon het traditionele etentje voor koppels in de cafetaria niet doorgaan. Op de C-afdeling werden wel mooie Valentijnsbeelden gemaakt, met dank aan Lindsay Vanlersberghe. De bewoners van afdeling A genoten van een "coup d'amour" en maakten een Valentijnsschilderij.

Welkom Terug Stefan!

"Welkom terug!" Dat waren de woorden die ik vaak gehoord heb op mijn eerste werkdag als hoofdverpleegkundige op afdeling B. Ik volg hierbij Tine D'Hondt op, die nu hoofdverpleegkundige is op afdeling C.

Sommige bewoners, familieleden en veel collega's gaan mij zeker nog kennen als verantwoordelijke van het dagverzorgingscentrum. In maart 2019 heb ik Onderdale en België echter verlaten en ben ik terug naar mijn familie in Duitsland gegaan. "Back to the roots." Het was een fijne tijd in Duitsland en voor mij en mijn familie was het tof dat wij zo dicht bij elkaar waren. Zeker in de eerste golf van de Covid Pandemie. Ik heb van deze periode zeker genoten, maar mijn "hart" ligt ergens wel in België. Daarom heb ik in het najaar van 2020 de keuze gemaakt om terug naar België te verhuizen.

Ik had natuurlijk een job nodig en mijn eerste keuze was Onderdale. ik had daar heel graag gewerkt en nog vaak aan de collega's en bewoners teruggedacht.

Het zijn de kleine verhalen, grappige situaties en mooie momenten die Onderdale voor mij zo speciaal maken. Het is terugkomen, maar geen stap achteruit.

Van het DVC naar Afdeling B, een nieuwe uitdaging!

In Januari 2021 was het dan zover, sommigen waren verrast, "Stefan is terug!" Ik voelde mij heel erg welkom!

(Stefan Thönnissen)

Menpower!

Op 8 maart was het internationale Vrouwendag, maar In Onderdale dragen we ook de mannen op handen!

Het is een feit: in de zorg werken niet zo heel veel mannen. Sommige mannen laten zich afschrikken door het vooroordeel dat mannen in de zorg watjes zouden zijn. De mannen van Onderdale bewijzen alvast het tegendeel: watjes zijn ze allerminst.

We dragen hen alvast- letterlijk en figuurlijk- op handen.
Ps: Ruben werkt in de nacht en kon helaas niet aanwezig zijn voor de foto

Babynieuws!

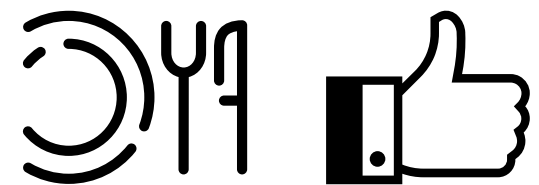
Op 7 februari is onze CRA (coördinerend en raadgevend arts) dokter Elisabeth Denaeghel bevallen van haar derde kindje, Feline. Wij wensen de ouders en grote broer en zus van harte proficiat!

Welkom nieuwe collega!

Isabelle Van Impe startte in januari als verpleegkundige op de C - afdeling:

Een korte voorstelling: "Ik ben Isabelle, 49 jaar en woon te Wingene. Ik ben de mama van Fien en de trotse marraine van Lou en Lotte. In 2004 maakten wij de oversteek van Oost- naar West-Vlaanderen. Eerst kwamen we aan in Wenduine om dan via Brugge in Wingene te belanden. Hier wonen we heel rustig te midden van de natuur tussen de varkentjes. Een paradijs voor onze 2 hondjes. Vroeger heb ik gewerkt als verpleegkundige en woonbegeleidster. Mijn vrije tijd gaat volledig naar mijn familie."

Mona Miremadi vervoegt het team van de polyvalent medewerkers:

Mona, voluit Monavar, woont samen met haar man Mo en haar dochters Romina en Viyana in Eeklo. Zij zijn bijna 22 jaar in België! Na een geslaagde stage kon zij aan de slag bij de logistieke dienst.

Fran Deryckere startte in maart als zorgkundige in de mobiele equipe:

"Mijn naam is Fran en ik ben 23 jaar. Ik ben afgestudeerd als zorgkundige. Ik ben een zorgzaam persoon die iedereen met liefde behandelt en een vriendelijke meid die altijd open staat voor een praatje. Als je zin hebt om eens een babbeltje met mij te doen, moet je maar mijn naam roepen en dan kom ik af!"

De vogels worden verwend in het DVC

De eerste weken van februari werden we vergast op een hevige winterprik. De temperatuur duikelde ook overdag onder het vriespunt en gans het land kreeg een sneeuwlaagje. Voor de vogels is het moeilijk om bij deze barre temperaturen aan voedsel te geraken. Hoe zelf vetbolletjes maken voor tuinvogels? In het DVC speelden ze hierop in en maakten voedselbolletjes voor de vogels in de binnentuin.

Hoe kan je zelf voedselbolletjes maken?

Stap 1: Koop een blok ongezouten frituurvet in de supermarkt en een zadenmengsel in de dierenwinkel. Koop geen vloeibaar vet en gebruik ook nooit kippenvoer want die zaden zijn te groot en te hard voor tuinvogels. Goede mengsels bevatten stukjes pinda, zonnebloempitten, mais en andere kleine zaden.

Stap 2: Smelt het vet in een pan en meng een even groot deel van het zadenmengsel erin. Maak het vet niet te warm, gewoon smelten is genoeg.

Stap 3: Giet het nog warme vet-zadenmengsel in een bloempot, melkpak, conservenblikje, glas of een andere container en laat het erin stollen. Geen plastic want dat smelt. Hang er ook een stevige katoenen draad in zodat je de bol straks kan ophangen. Een goede tip is om een spijker aan de draad te knopen en op de bodem of aan de bovenkant te leggen zodat de draad niet losschiet bij het ophangen van de bol. Uitharden gaat niet met elk vet even goed. Eventueel kan je de bollen na het afkoelen nog even in de diepvries doen om goed op te stijven.

Stap 4: Is het vet uitgehard? Hang de bollen dan op minimaal 1.5 meter boven de grond op je balkon of aan een boom. Let op dat katten er niet bij kunnen of naartoe kunnen springen. Vooral mezen zullen als snel afkomen op de hangende vetbollen. Wil je ook andere vogels zoals mussen, merels en lijsters te vriend houden, strooi dan ook wat zaden op een beschutte, sneeuwvrije plek op de grond of op een voedertafel. Zo kunnen ook deze minder lenige vogels hun kostje bij elkaar scharrelen en pikken.

En dan nog een tip: Zet als het vriest geen open bakjes water neer voor de vogels. Als er sneeuw ligt, dan zullen de vogels dat oppikken. Is dat er niet, dan kan je zelf ijsblokjes of ijspegels stukslaan in kleine scherfjes die onze gevederde vriendjes dan kunnen oppikken met hun snavel om te drinken. Ook heb je hopelijk in het najaar één of meerdere vogelhuisjes opgehangen waar ze 's nachts kunnen schuilen.

(Greta Cornelis, dagverzorgingscentrum)

KLEUR IN DE TUIN! BLOEMBOLLEN: krokus, narcis en sneeuwkllokje.

Bloembollen zijn de smaakmakers van de tuin. ze kunnen de tuin van schitterende kleuren voorzien, soms al vanaf midden december. Beginnend met het helderwitte sneeuwkllokje vroeg in het jaar, gevolgd door de krokus in februari en daarna de bekende narcis of "paaslelie" met zijn trompetvormige bloemen in april en mei. Bloembollen zijn bolgewassen die voor de sier worden gekweekt. Het zijn winterharde, vlezige bollen die in de grond overleven. De planten sterven in de rustperiode bovengronds af en vormen in het nieuwe groeiseizoen weer knoppen waaruit de bloem zich opnieuw ontwikkelt. Bekend zijn vooral lentebloeiers zoals de tulp, de hyacint, het blauwe druifje en de narcis. Maar ook de bollen die later bloeien zoals de lelie en de dahlia, de cyclaam en de begonia zijn populair. De vroeg bloeiende bollen zorgen ervoor dat de tuin in het voorjaar "tot leven" komt, nog voordat de vaste planten tot bloei komen. Sommige bollen kan je prima laten verwilderen in de tuin. Ze vermeerderen zich gedurende die tijd en zo vertoont de tuin na een paar jaar bosjes krokussen en narcissen die op onverwachte plekken omhoog komen.

HET SNEEUWKLOKJE - GALANTHUS:

Het sneeuwkllokje is normaal gezien de eerste bloem die na de winter te zien is, vaak al terwijl er nog sneeuw op de grond ligt. Het bekendst is het gewone sneeuwkllokje, de *Galanthus nivalis*, met klokvormige, zuiver witte bloemen. Deze soort is 10 centimeter hoog, maar er zijn ook grotere soorten tot 25 cm. Het behoort tot de narcisfamilie en houdt van vochtige, goed doorlatende grond. Een goede plek om ze te planten is onder bladverliezende bomen of struiken, bijvoorbeeld onder hortensia's of forsythia's. Het sneeuwkllokje vind je niet enkel in België, veel soorten komen voor in de Kaukasus, in Turkije en de Balkan.

KROKUS - CROCUS:

De krokus behoort tot de lissenfamilie. Het is een bekende voorjaarsbloeiër die bloeit in februari, maar veel soorten, ongeveer een derde, bloeien in de herfst. De krokus heeft ook veel weg van de herfsttijloos die in de herfst bloeit. De komvormige bloem bestaat in heel veel kleuren, maar de kleuren lila, geel, wit en paars zie je het meest. De krokus komt onder andere voor in Noord-Afrika, China, het Midden - Oosten, Griekenland en Turkije.

NARCIS - NARCISSUS:

Narcissen zijn zeer populaire voorjaarsbollen met hun bijzondere bloemvorm. De naam van de bloem komt uit de Griekse mythologie. Ze hebben een lange bloeiperiode, sommige bloeien al in het midden van de winter. Ze groeien in praktisch elke grond die goed doorlatend is. Er zijn hoge soorten maar ook lage die voor een rotstuintuin goed geschikt zijn. De meest voorkomende kleuren zijn geel, wit en roomwit. De gele "Dutch Master" is een populaire trompetnarcis met grote bloemen. (bron: huis-en-tuin.infonu.nl)

Quiz

Omcirkel bij elke vraag het juiste antwoord. De letters die je omcirkelt, vormen een woord.

1. Wie heeft de telefoon uitgevonden?

- B. Graham Bell
- Z. Samuel Morse
- K. Thomas Edison

2. Wie werd verliefd op zijn eigen spiegelbeeld?

- M. Oedipus
- L. Narcissus
- A. Icarus

3. Wie zong samen met zijn dochter 'these boots are made for walking'?

- A. Bing Crosby
- C. Dean Martin
- O. Frank Sinatra

4. Welk sterrenbeeld ben je als je jarig bent op 28 maart?

- E. Ram
- R. Weegschaal
- I. Tweeling

5. Wie schreef 'Alleen op de wereld'?

- Q. Emile Zola
- E. Paul van Ostaijen
- M. Hector Malot

6. Hoe heet een vrouw die goed hoog kan zingen?

- S. Een tenor
- E. Een sopraan
- L. Een alt

7. Wat is een ander woord voor lente?

- T. Voorjaar
- E. Najaar
- U. Natijd

8. Hoe heet het jong van een paard?

- O. Een lam
- J. Een veulen
- Z. Een big

9. Welk dier wordt ook wel de koning der dieren genoemd?

- E. Leeuw
- Z. Olifant
- P. Tijger

10. Welke bloem is een symbool van de liefde?

- S. Een roos
- T. Een lelie
- N. Een tulp

Oplossing vorige quiz: KAARTLEZEN
Oplossing van deze quiz: BLOEMETJES

Wist je dat? Paaseieren!

...de eerste chocolade paaseieren in Frankrijk gemaakt werden in de 18e eeuw? Het waren uitgeblazen kippeneieren die gevuld werden met chocolade. Bij chique chocolatiers vind je deze eieren nog steeds. Daarna volgden eerst volle chocolade eitjes en daarna ook de holle. De laatste decennia werden kippeneieren massaal vervangen door chocolade paaseitjes.

...het ei als symbool van leven wordt beschouwd door vele geloven en culturen? Het verstoppertje ervan stamt uit de Germaanse traditie. Ze begraven eieren in akkers zodat deze akkers op hun beurt vruchtbaar zouden worden.

...cacao eerst gedronken werd alvorens men er chocolade van maakte? Men voegde er suiker aan toe. In de 17e eeuw was cacao een luxeproduct dat vooral gebruikt werd door de adel. Eind 18e eeuw begon chocolade in prijs te dalen zodat ook gewone mensen het zich konden veroorloven.

...er verschillende soorten chocolade bestaan? Er bestaat niet alleen pure chocolade, melkchocolade en witte chocolade maar ook roze chocolade. De roze chocolade heeft een roze kleur en de smaak van bessen. Zowel de kleur als de smaak zijn afkomstig van de gebruikte cacaobonen en niet van toegevoegde kleur- en smaakstoffen. Men noemt de roze chocolade ook wel ruby chocolade.

...de eerste chocoladefabriek ontstond in 1728 in Engeland?

...de eerste eetbare chocolade in 1847 gemaakt zou zijn door de Britse Quaker Joseph Fry? De Quaker-families Fry, Cadbury en Rowntree waren twee eeuwen actief in de chocolade-industrie.

...België wereldwijd bekend staat om zijn chocolade en dan in het bijzonder om zijn pralines? De praline werd in België in 1912 uitgevonden door de bakkers van Neuhaus.

WZC De Zilverlinde, april 2019

Uw mening telt!

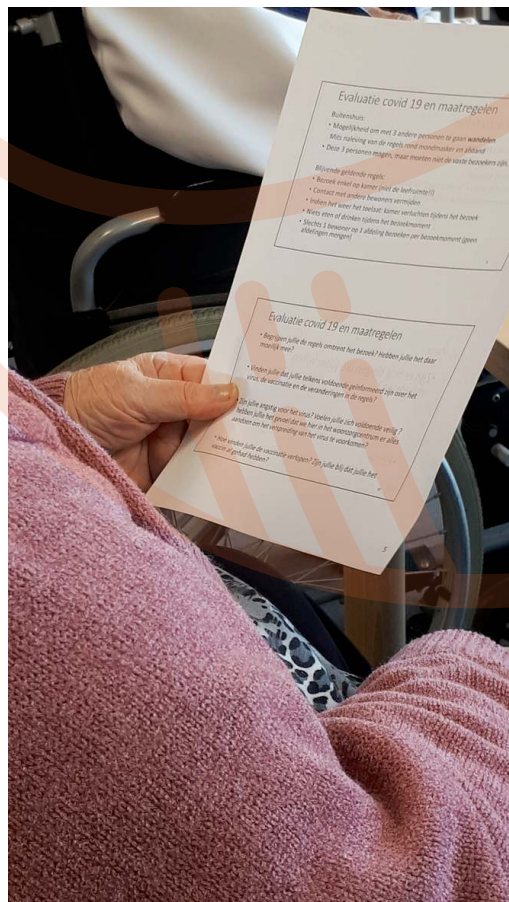
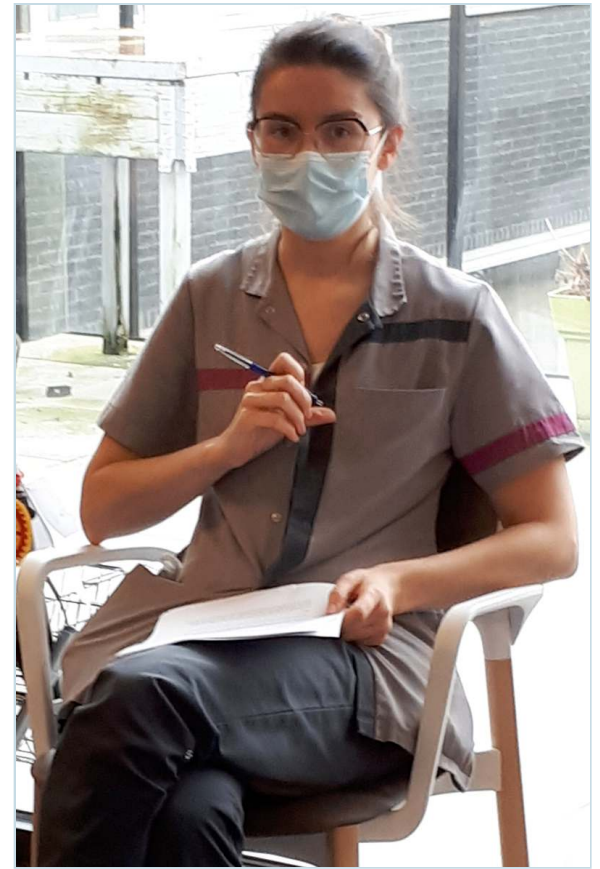
Natuurlijk is het belangrijk dat iedere bewoner steeds kan vertellen wat hij/zij op het hart heeft en daarvoor bij de medewerkers terecht kan. Regelmatig proberen we echter ook systematisch te vragen aan de bewoners wat zij van de maaltijden vinden, van de activiteiten, van de zorg. Niet alleen evalueren we zo wat is gebeurd, maar kijken we zo vooral naar de toekomst zodat zowel maaltijden, activiteiten en zorg afgestemd kunnen worden op de voorkeuren van de bewoners.

Op 10 maart 2021 ging de gebruikersraad op afdeling A door, onder deskundige leiding van ergotherapeute Delphine. Omdat niet iedereen even goed hoort, bereidde Delphine de bewonersraad voor en gaf ze de aanwezige bewoners allemaal hun eigen bundel om goed te volgen. Daarenboven lopen we ook rond om zeker te zijn dat we alle suggesties en opmerkingen goed gehoord hebben.

Naast de gewone agendapunten is er nu reeds een jaar een nieuw vast agendapunt: "Hoe zijn de coronamaatregelen/hoe is de vaccinatie, is alles goed begrepen, is er voldoende informatie, maar zeker en vast ook: " hoe voelen jullie je erbij?" De consensus was duidelijk: corona is niet prettig. We leven er al een jaar mee en het zou fijn zijn dat het voorbij is. Maar we tekenden ook de mooie levenservaring op dat we er nu eenmaal door moeten, aanvaarden hoe het is en er samen het beste van maken.

De bewoners van afdeling A kijken alvast heel erg uit naar het vooruitzicht dat de lente ons biedt: niet alleen kunnen we meer naar buiten om te wandelen, maar de aankondiging dat het weer bijna voldoende goed is om de rolstoelfiets weer van stal te halen werd onthaald op algemeen enthousiasme.

Met vriendelijke groeten
Elke Vastiau
directeur

"De waakkoffer"

Waken is tijd nemen om samen stil te staan. Een tijd van bewustwording en bezinning. Een intense en soms ook verwarrende ervaring. Het overlijden is nabij en zittend aan het bed komen vaak allerlei herinneringen en emoties boven. Het team kan u ondersteunen in deze tijd van waken. Door een gesprek, te blijven slapen, een gebaar, informatie bieden ... Sinds kort kan u ook gebruik maken van onze waakkoffer.

U heeft waarschijnlijk al gehoord van een waakkoffer maar wat is dit nu precies?

De waakkoffer is met veel aandacht samengesteld door de werkgroep palliatieve zorg en heeft als doel om de naasten van de bewoner te ondersteunen tijdens de laatste levensfase. In de koffer zal u informatie vinden rond verlies en verdriet aan de hand van een waakfolder, boeken, ... ook op maat van kinderen.

Wij geven ook graag aandacht aan sfeer, rust en huiselijke gezelligheid; daarom zal u een fleecedeken, aromaverstuiver, massage olie en dergelijke terugvinden in de koffer. U mag gerust ook spulletjes van thuis meebrengen die veel waarde hebben voor de bewoner. We hopen dat de waakkoffer kan meewerken aan een ontspannen sfeer rondom het sterfbed zodat u met een goed gevoel kan terugkijken op de laatste dagen van afscheid nemen.

(Ann-Sophie Mercy)

